

tal, der er uopsigelig og ingen Rente giver, for egentlig at være en Formue. Hvad de separate Fjonds angaar, haaber jeg allerede tidligere paa et andet Sted at have viist, at jeg fuldstændig deler den Anskuelse, at man bør saavidt muligt søge at bevare de separate Fjonds, man har; men det forekommer mig, at i dette Tilfælde stiller Sagen sig noget anderledes, idet den virkelige Kapital faktisk allerede er oplyst, og det her kun dreier sig om en Ompostering af disse 2500 Rd., som det ene Aar gaar ind i Seminariefonden for Aaret efter at gaa ud igjen som Bidrag til Dæfning af Seminariernes Understud. Det forekommer mig at være for lidt til derpaa at rejse et Principprøgsmaal. Jeg sagde udtrykkelig før, at hvis man kunde retablere Seminariefonden, skulde jeg sikkerlig være den Første til at kæmpe for, at man gjorde det; men det hvorom Taleren her er, forekommer mig at være en simpel og ubetydelig Sag, som man bør søge at faae ordnet saa snart som muligt og saa godt som muligt paa den mest praktiske Maade.

Tessén: Det er kun saa Uger siden, at alle Retroende forfede sig over, hvad der var sket andesteds, at man havde studt Regjeringsforflag til Side og indbragt et privat Lovforflag for at fremkomme med nogle enkelte Ændringer i et Regjeringsforflag, en Fremgangsmaade, der syntes at fremkalde almindelig Misbilligelse. Det er jo heller ikke længe siden, at Landsthinget har forlæst flere andre Lovforflag, som vare indbragte ved det private Initiativ uden Hensyn til, at disse Lovforflag i det Hele taget havde fundet Thingets Bifald, medens de derimod ikke fandt Regjeringens Bifald. Derfor der skal være, jeg vil ikke sige noget Princip, men nogen Methode i denne Virksomhed, der saaledes har været udfolgt fra Landsthingets Side, forekommer det mig, at den samme Fremgangsmaade burde anvendes ogsaa paa dette lille Lovforflag. Det hertil oversendte Forslag er enstemmig vedtaget i det andet Thing med Regjeringens fulde Samtykke. Dette vil man nu skyde til Side blot for at faa indført en lille Ændring deri, hvilken Ændring fra alle Sider erkjendes for egentlig ikke at have nogen synderlig Betydning, og hvis Rigtighed desuden, som den høitærede Minister alt har oplyst, turde være noget tvivlsom. Det forekommer mig, at det er en høist besynderlig Stilling, som Landsthinget saaledes opfordres til at indtage. Jeg tror desuden neppe at man havde behøvet at følge den Vej, som de ærede Forslagsstillerne have fulgt, for at tilvejebringe denne Ændring, hvorpaa de sætte saa megen Pris. Jeg har vel i den Betænkning, der er afgivet over det omtalte Regjeringsforflag, set, at den høitærede Formand har erklæret, at paa det Tiin, hvorpaa Behandlingen af Regjeringsforflaget var kommen, kunde der ikke længere stilles

Ændringsforflag. Jeg har en meget levende Tro paa, at Alt, hvad der udtales fra Thingets høitærede Formands Side, er fuldkommen rigtigt og vel begrundet; men jeg vil tillade mig at sige, at min egen Usforstandighed ikke har kunnet forstaa Rigtigheden af denne Fortolkning, efterat jeg har læst § 10 i Forretningsordenen. I § 10 i Forretningsordenen staar der, at, naar der efterat en Behandling af et Lovforflag er begyndt, nedsættes et Udvalg, og Behandlingen da standses, da kan der stilles Ændringsforflag igjen til den fortsatte Behandling. Der er ikke undtaget nogen Behandling af Sagen fra denne Regel; men, som sagt, det ligger formodentlig i min egen Usforstandighed, at jeg ikke har kunnet forstaa denne Fortolknings Rigtighed, og jeg skal derfor lade dette Punkt hvile. Men saa have vi jo Forretningsordenens § 44, hvor det hedder, at i paatværgende Tilfælde kan Thinget, naar der derom stilles Forslag af Thingets Formand eller 12 Medlemmer, vedtage Forandringer i Forretningsordenen, og altsaa vilde Thinget, naar et saadant Forslag var fremkommen enten fra den høitærede Formands Side eller fra Thingets Side, kunne have givet sit Samtykke til, at der til den fortsatte 3die Behandling kunde været stillet Ændringsforflag. Det forekommer mig, at dette vilde have været den naturligste Vej at gaa, istedetfor at skyde Regjeringsforflaget til Side og sætte dette lille Lovforflag i Stedet. Det er jo ogsaa en høist mærkelig Maade, hvorpaa dette Lovforflag er fremkommen. Der faldt fra det ærede 6te kongevalgte Medlem (Nosenørn-Teilmann) en Uttring, som jeg saa fuldstændig godt kan forstaa. Det var et Bemødsfuld, der fremkom ved Tanken om, hvorledes man havde forholdt sig med Sorø Akademis Midler i en lang Række af Aar, og han forsøgte med sønlig Betragtning af sit Forhold til Sorø Akademi at vise, hvorledes han ikke kunde gaa videre paa den Bane, og navnlig hvorledes han vilde frelse Sorø Akademi for at udrede denne Sum, hvilket jo vilde blive Følgen, naar den ikke gik ind i Seminariefonden, medens man har paalagt Sorø Akademi at dække Seminariefondens Understud. Jeg vil dog tro, at det meget ærede Medlem neppe har tænkt sig, at dette Suk skulde bæres saa vide over Landet, at det skulde have de Følger, det har haft. Det ærede Medlem stillede ikke selv noget Forslag, men overlod til den høitærede Ordfører for det Udvalg, der er nedsat om Regjeringens Forslag, at stille et Forslag om, at Sagens Behandling skulde standses. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem, til hvem jeg sigter, vel vilde kunne have søgt sig beroliget, selv om man var blevet staaende ved Regjeringens Forslag, for hvilket han da ikke vilde have stemt, for derved at lette sit Samvittighed. Det ærede Medlem saavelsom den ærede Ordfører og alle vi Andre, som have været i Rigsdagen, have jo en meget væsentlig Del af